

Western Australia, ngày 02 Nov 2019

Nói chuyện về nước Úc

Chào các bác, kỳ này nửa đêm về sáng, không có kèo nên các bác khỏi xếp hàng để tôi nói chuyện vớ vẫn khác! We're bloody so in sensitive! Aren't we?

Tôi tự hỏi, nếu anh hay người nào và muốn qua Tây Úc (Western Australia) chơi thì nên để ý đến mùa và nơi đến. Cho tôi biết thì tôi sẽ ra phi trường đón dẫn về khách sạn.

Nếu lúc đó, tôi đang đi làm việc. Thích thì các bác thức dậy đi theo, ra lang thang phố chính, uống ly café, vào thư viện Tiểu bang đọc sách hoặc xem film, mọi dịch vụ đều miễn phí. Buổi trưa, tôi bước ra phố, chúng ta ăn trưa với nhau. Còn không thích dậy sớm, thì cứ ngủ đến trưa đón xe bus gần nhà, ra phố. Phố xá một tuần đi chưa hết những cảnh tượng. Đặc biệt là có loại xe gọi là CATS, miễn phí cho dân đi, cứ 5 phút một chuyến, đi 3 tuyến khác nhau trong nội thành phố, gọi là Yellow Cat, Bue Cat và Red Cat.

Đời sống ai cũng bận rộn với đời sống. Dân bản xứ, chẳng có mấy ai thử đóng vai người thích du lịch, leo lên xe đi đủ 3 chuyến trong ngày. Những người trên 65 tuổi, khi được lãnh pension thì có thể bước lên các loại xe bus di tuyến đường khác, từ 9:00Am đến 4:00Pm cũng không phải trả tiền.

Nếu tôi nghỉ thường niên hay nghỉ hưu thì khỏi nói rồi.

Trantuanngock28

Sau đây là chi tiết thời tiết cho mọi người biết về nước Úc:

Tháng 12 – tháng 2: Mùa hạ tại nước Úc. Mùa này thì thích hợp đi dã ngoại, cho hao gầy. Những thú vui ở tại chỗ tôi ở (Western Australia) là đi bắt ghe, đi câu cá và camping bắt tôm sông. Đi bắt ghe là món gia đình tôi thích nhất. Những vật dụng bao gồm quần vợt và đèn đêm, thùng đựng ghe, nồi nấu ghe, ghế ngồi với thùng beers, gia đình tôi có đủ và thừa sức để chiêu đãi mọi người. Riêng chỗ ngủ thì hiện tại tôi có một phòng riêng để trống, còn ai nữa thì vườn sau của tôi có đến 2 lều camping, chỗ ngủ an toàn vì tường cao, cửa kín, surveillance cameras 8 phía. Lều thì nhà có sẵn, mền cũng có sẵn, tối thấp đèn hoặc đốt lửa trại y như đi cắm trại bên ngoài. Tôi thích kỹ thuật nên tự đặt lấy chữ an ninh nơi tôi ở rất yên tâm. Lúc tụi con còn nhỏ, thỉnh thoảng trời nóng, tôi mang lều ra giăng trong vườn, trên bãi cỏ êm, để ngủ đêm.

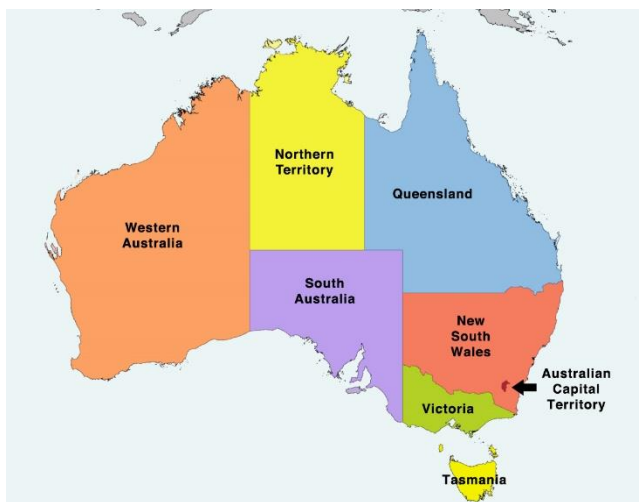
Nhà tôi gần thành phố, chỉ cách có 6.5Km để tới Kings Park, một cái park cho những vì vua đến chơi Tây Úc! Dù lộng, ghế gấp ngồi thoải mái, nhẹ nhàng nhà tôi có sẵn, chỉ việc bỏ vào cốp xe. Tối có thể xem film ngoài trời và ăn đậu phộng rang hay bắp rang ở tại Kings Park, cũng có thể dạo chơi ở Elisabeth quays, một địa điểm mà gia đình tôi thường xuyên mỗi buổi chiều lái xe ra đó đi dạo như tập thể dục, đôi khi mình cứ tưởng mình là du khách cho nó bảnh.

Cảnh rất đẹp và nhộn nhịp bên cạnh bờ sông Thiên Nga (Swan river) Chụp hình và ngắm nước người, nghĩ đến nước ta! Họ phát triển nhanh quá! Gọn gàng đủ màu sắc để thu hút du khách.

Chính phủ có những bài học để cư xử với du khách cho lịch sự, bao gồm khi đi qua lối bộ hành, chỉ đi khi đèn cho phép. Mấy bác nhớ nhé!

Trên đây là quang cảnh 2 gia đình đến từ San Jose thăm tụi tôi cách đây vài năm. Các Niên trưởng cùng trường Võ Bị và bạn bè của tôi đến tham dự BBQ, các nhà cách nhau vài chục phút lái xe. Trong hình có cả cái lều thermal material, ngăn nóng lạnh, muối hoặc insect vào ban đêm. Bên này đất vườn rộng nuôi gà, chó, mèo là chuyện bình thường. Đâu các bác nhìn ra tôi là ai không?

Tháng 3 – tháng 5: Mùa Thu, có lẽ đẹp nhất tại tiểu bang New South Wales, thủ phủ là thành phố Sydney, hoặc tại thủ đô Canberra, mùa này bớt lạnh nhưng không nóng, phong cảnh đẹp, hữu tình nếu ai thích chụp hình phong cảnh.

Tại tiểu bang Victoria, thủ phủ là Melbourne. Mùa này thường là mùa của các Sport events, như thể là Grand Prix (đua xe) tại Melbourne hoặc Thế Vận Hội như thể Thế Vận hội của khối cộng đồng chung thịnh vượng (Commonwealth) đã tổ chức tại Gold Coast tại tiểu bang Queensland vào tháng 4, 2018. Nơi tôi vừa mới đi tham dự, tôi ở nhà chú Hoàng, người em trai.

Tôi thích nhất là sáng sớm ngồi uống café nhìn xuống channel, nơi tàu chú đậu làm kiếng. Nhớ lại thuở hàn vi, rủ người bạn thân đi tới chỉ uống ly café Ngân Đình, ở bờ sông Bạch Đằng. Chỉ uống rồi chia tay, kiếm sống bôn chải, lo âu, vất vả hàng ngày.

Nơi này gọi là Paradise Beach, Gold Coast thuộc tiểu bang Queensland. Nên tới đi chơi một lần, và nhớ đi tắm biển. Tới đây mà không cởi quần áo ra mà đi tắm thì mất nửa đời người.

Ấy ấỵ! Các bác xuống tắm chỗ tôi chỉ, chứ tắm chỗ này là chỗ phải khóa thân. Nơi tôi bãi tắm này có tên là North Swanbourne Beach (Perth, **Western Australia**).

Riêng tại Tây Úc còn có thú vui là đi câu cá! Đứng trên cầu Narrow Bridge thì mới hiểu cá lội chật sông. Đặc kịt cá, nhưng sao nó không ăn mồi. Có lẽ có người đi câu cá, nhưng có người lại đi cho cá ăn, cho nó cân bằng (somebody goes catch the fish, someone goes to feed the fish) Xưa nay, tôi đi câu với thằng Út để ngắm cảnh cảnh tượng. Có một cảnh tượng mà tôi còn nhớ mãi là sáng hôm đó, trời còn mây vương trên sông Swan. Ngồi thả câu nhìn con vạc đi kiếm ăn gần kè, khi bước ngang tới cần câu, nó ngần ngại, tôi phải nhắm mắt lại để chim không sợ mà bước qua. Bây giờ Út qua Cairns, bắc Queensland làm nghề đưa khách đi câu cua bùn. Chàng giàu rồi, vẫn thường gọi về hỏi thăm, có mùa mỗi tuần chàng kiếm bỏ túi hơn \$1500.

Tháng 6 – tháng 8: Mùa Đông. Chắc là nhiều gia đình không quen với mùa đông đâu! Mấy người lớn tuổi thường bị Gout, không quen với lạnh. Nhưng khi chúng ta đi thử tới các nơi khác như White Christmas, ở tại Canada thì nơi tôi ở chẳng thấm thía gì. Chưa tới zero độ Celcius, chưa có mưa tuyết bao giờ. Mấy đứa bạn đồng nghiệp thì thích mùa Đông hơn, họ thường lấy ngày nghỉ đi Snow Skiing ở rặng Australian Alps, của Canberra. Nơi này được liệt vào hạng đẹp và hấp dẫn dân chụp hình. Mùa này lại là mùa thần tiên tại Cairns, một địa điểm ở Đông Bắc nước Úc của tiểu bang Queensland. Không thể chê vào đâu được, tuy là mùa Đông nhưng nhiệt độ chỉ có 22 Celcius, mát mẻ nhẹ nhàng. Hồ nước tắm công cộng miễn phí tại Cairns trung tâm phố gần biển, tắm thiệt và thể

thao thiết chứ không phải như nói cho vui. Mỗi sáng thứ Tư (Wednesday), những người lớn tuổi, ra nơi đây để tập thể dục dưới nước. Các cô thể dục viên đẹp như tiên nữ với nhạc phụ họa dạy mọi người cũng miễn phí! Vì như thế dân khỏe mạnh, nhà thương đỡ gánh nặng. Ai cũng cười tập vui vẻ hết sức! Già thì có thể trên 80, trẻ thì từ 8 tuổi trở lên. Du khách khá đông trẻ khá đông. Phòng thay quần áo và nước tắm robine' cũng miễn phí. Dơ tay lên, rồi dơ chân lên, lên cao hơn nữa! vung tay lên nhảy lên cao! ưỡn người ra! Ổ là là! tôi cũng như mấy lão già...dịch thích lắm. Riêng tôi chỉ đọc sách mới cần kiếng lão, còn nhìn xa thì thấy hết trơn! Mấy cô Hồi giáo thì mặc vẫn bikini nhưng lại trùm đầu, trùm mặt, đeo mắt kiếng. Tóm lại là nhìn thôi, nhưng đừng chạm vào. Chạm vào là ra tòa ngay.

Nhà tôi có đến 2 người thân ở Cairns, Chú Hùng em trai tôi, bán lại business cho thằng Út, người bạn nhỏ tuổi, người thường đi lặn bắt bào ngư với tôi, và Anpha, con trai vừa mới nhận được sĩ coi luôn 4, 5 shops ở các vùng lân cận của Cairns. Nó lấy xong MBA thì nhận luôn việc nơi đó.

Hình trên là gia đình hai người bạn cùng khóa qua chơi! Họ bay từ Mỹ qua Sydney, rồi từ Sydney bay qua Western Australia, chuyện hơi hiếm có! Vì tiểu bang tôi ở cách biệt với các tiểu bang khác. Có người cả đời ở nước Úc chưa bước tới tiểu bang tôi ở, ngoại trừ người thân hoặc cuộc đời thân nhau lắm mới vượt ngàn dặm, băng qua hai ba bờ lục địa, ghé riêng đến nhà riêng mà thôi. Vì thế, nhà có bao nhiêu con gà mái đẻ cũng mang ra thịt. Về sau, tưởng khen ai ngờ chê quá mạng, vì gà già dai như gân bò.

Hôm đó, nồi cháo bào ngư, người em mang tới nấu cho mọi người thưởng thức. Có vông vàng, vông xanh nhưng không có vông ôm, có hồ cá vàng nước róc rách để ước! Ước gì được vậy! Mà coi chừng cẩn thận với lời ước, không thôi có cái "side effect" thì chết. Hôm đó, có ông bạn quen, ly dị đã lâu, ước có vợ mới.

Câu chuyện kể lạc đề ở đây là chuyện thành ra thực. Khi cùng với một người bạn khác về thăm người bạn nữa ở quê nhà. Khi tới nhà thì chủ nhà đã chạy lẹ ra mua thêm một xị rượu để nên vắng mặt. Tích tắc, khi quay trở lại thì xe bạn mình đã đến, thấy một cô em “Bắc kỳ nho nhỏ, và cô em có mái tóc demi-garson” ngồi trên xe, nhõng nhẽo không chịu vào, mới nói: “Vào chơi đi cháu, cứ coi nhà bác.. như nhà cháu”.

Người bạn khác đi cùng, chạy ra một cách bất thường hỏi hối hả, thì thầm mà rằng mày gọi cô ấy là gì? Khi biết mới thở thườn thợt, “Lộn rồi Tám ơi! Lộn tùng phèo rồi Tám ơi! Vợ mới nó đó, Tám!”
 Mấy bác đến chơi vọc tay hồ cá tôi vang của tôi, nhưng nhớ ước gì, dặn cả các bác là chớ ước người mới ghen mấy bác.

Ngủ tents đốt lửa trại, uống thứ gì cũng có! Ăn thì thấy thịt lên nướng, có lò BBQ trong vườn. Mỗi lần đi máy bay sang ngoại quốc được mua 2 chai duty free! Vì thế có một hầm rượu, mà tôi chẳng biết uống cho nên còn đầy hầm rượu. Có những chai Hennessy, tôi để dành trên 25 năm.

Tháng 9 – tháng 11: Mùa Xuân nước Úc là mùa đẹp nhất, mùa ung dung tự tại cho đời người! Mùa này đâu cũng đẹp cả. Mùa này du khách thường đi tàu ra xem cá whales, nặng tới 2 tấn đi sát gần bờ biển. Cá cũng hiền lành, nhiều khi trồi lên mặt nước ngó người rồi mới từ từ đi. Có

nhiều người du khách trả tiền để bơi theo mạn tàu đi sát gần cá rồi với cái kính lặn và cặp chân nhái, theo dọc theo thân cá dài cả 12 mét để bơi theo và chụp hình! Rất nhiều người đã thực hiện nhưng không có ai bị tổn thương vì cá whale cả, vì cá chỉ ăn cá nhỏ. Mùa này tiểu bang Western Australia còn có một cái thú nữa là lái xe đi ngắm thảo nguyên cỏ bát ngát bông vàng hay bông tím. Người ta gọi là wild flowers bông dại.

Với máy chụp hình chuẩn bị chụp sẵn setup delay 10 seconds, mọi người đi, từ hướng mặt trời về hướng thăm cỏ hàng một để khỏi rập cò, với cái khăn trải xuống, mỗi người cầm một ly champagne rồi cùng “cheers”; nhìn hình, người ta tưởng cả gia đình ngồi lên thảm thần bay từ không trung đến.

Mùa khô từ tháng 5 đến tháng 10: Mạn Bắc nước Úc (Northern territory) rất ít người nhưng đây là một miền vô cùng như thể miền Tây xứ mình, nơi đây chỉ có hai mùa. Mùa khô và mùa ướt; bầu trời rất xói. Nếu hát bài “nơi em về, trời xanh không em? Nơi em về ngày vui không em?” thì rõ ràng là trời mùa Xuân tại tiểu bang tôi ở, trong xanh như ngọc, và em của chàng rất vui, chàng đừng mong chờ gì em nữa nhé!

Tôm cá, thức ăn có thể tìm ngay tại dòng sông. Với ít xương gà ở Mac Donald hay Hungry Jack, mình gói lại trong cái vớ của mấy bà, rồi bỏ xuống dòng sông, với một cái vớt nhỏ, một chút sau là có những con marron, hình thể như con bọ cạp dưới nước, mang lên luộc hay nướng là tuyệt diệu suýt xoa!

Tuy nhiên chớ bắt nhiều, chỉ vài con để thưởng thức rồi thôi! Chứ bắt thật thì phải có mùa bắt và phải đóng licence bắt, chừng 25 dollars. Cá mấm, xoài, và cả mít có đủ nhưng cá sấu cũng rất nhiều. ngủ ở bên cạnh sông, coi chừng cá sấu nửa đêm lên kéo cẳng.

Mùa Ướt tại Bắc Úc Châu từ tháng 12 đến tháng 3: Trời nóng và ẩm ướt như ở Singapore. Mùa này mà đi bằng xe 4 x Wheel Drive tới những National park (Công viên quốc gia) ngắm những thác từ trên cao đổ xuống thì tuyệt đẹp, mùa này lại có thể mặc áo poncho đi câu, cá chép sông gọi là Barramundi thì cũng thú vị, câu cá trên 10 kgr là chuyện thường nhưng cá ngon lại thường là con nhỏ chỉ chừng 5kg trở lại thôi. Cá lớn bỏ lại dòng sông! Kể giàu có, hay các tài tử điện ảnh thường dùng trực thăng thuê (thuê cả máy bay và pilot) bay trên những rặng Katherine Gorge, nơi này mùa này mực nước chảy ào ạt mãnh liệt và được coi như là tuyệt tác của thiên nhiên. Có một resort rất kín đáo và chỉ di chuyển đến bằng máy bay, nơi đây khách là vua một cõi!

Năm 2020, khi tôi nghỉ hưu tôi sẽ đi, những chỗ này tôi chỉ coi trên quảng cáo, sách báo thôi.

Lục địa Úc Châu lớn lắm mà! Có người chưa từng đặt chân đến tiểu bang khác là chuyện thường tình, huống gì là mạn Bắc nước Úc, riêng tôi có đi qua, nhưng thoáng qua thôi. Sẵn đây kể chuyện dịp tôi lên Bắc nước Úc cho mấy bác nghe.

Sau biến cố Sept 11 bên Mỹ, tôi biệt phái làm việc cho cảnh sát hơn 9 tháng, trong đội đặc nhiệm Radio Electronics Support Unit (RESU) của Cảnh Sát Tiểu bang chuyển đổi hệ thống analogue của telecommunication sang digital system.

Nhắc lại một câu chuyện chạnh lòng. Trong lúc tôi và một colleague Engineer vận chuyển máy móc ra một hòn đảo của Bắc nước Úc bằng trực thăng sáng sớm. Công việc rất nhanh vì đã chuẩn bị trước hết rồi. Nhưng để chắc chắn cho việc setup & testing buổi chiều 4Pm mới được đón về. Trên hòn đảo chỉ có chừng 6, 7 gia đình thổ dân và một bác sĩ. Mỗi sáng cô BS đúng 9 giờ khám cho ai muốn khám, và sau đó báo cáo vào trong đất liền.

Cô bác sĩ chừng tuổi của cô em gái nhỏ nhất của gia đình tôi.

Tuy dễ nhìn, dễ mến nhưng nhìn thoáng qua thấy có cái gì u uẩn, trầm mặc lắm, tôi nghĩ là người Việt, và tôi cũng nghĩ là cô ấy đoán chừng tôi là người Việt, nhưng có lẽ chỉ khi dùng một ngôn ngữ khác nói chuyện. Công việc hàng ngày của cô ấy với các thổ dân, chỉ trong 30 phút là xong.

Cô ấy cho tôi mượn cái kiếng lặn và cặp chân nhái thứ hai của cô, hai người bơi quanh đảo san hô. Cảnh tượng dưới nước thật đẹp, có thể nói là như được bay trên không trung, trong khí cầu mà xem những lâu đài đồ sộ, rực rỡ màu sắc bên dưới tầm mắt. Nước không sâu lắm, có chỗ chỉ hơn đầu gối chút đỉnh, nhưng có những khe đá sâu như vực thẳm, khi bơi ngang, thoáng sợ đến giật mình, nhưng vẫy nhẹ chân nhái, người lướt qua một cách nhẹ nhàng, bình yên. Cả hai người bơi trong tĩnh lặng thỉnh thoảng quay mặt, mỉm cười với nhau ra hiệu “are you OK?” “Yes! I am fine”

Người colleague của tôi thì bận rộn chatting với cô bạn gái qua lap top, nên ai cũng thích việc riêng của mình. Ngày đi qua thật nhanh, buổi chiều, khi helicopter đến đón thì như thường lệ, mỗi người một công việc nhanh chóng đưa dụng cụ lên máy bay. Có lẽ tiếng trực thăng, làm chúng tôi đã không thể chào nhau hay tỏ chút tình quyến luyến nhưng chúng tôi bắt gặp ánh mắt của nhau khi trực thăng nâng lên, hình như hai người đã cùng tiếc đã không hỏi về nhau, ngay cả cái tên, chắc vì sợ dùng tiếng Việt? Ngộ với Nị, You & Me, chỉ có hai ngôi, còn tiếng Việt xưng hô làm tạo ra khoảng cách từ lúc đầu chẳng!

Băng đi một thời gian sau trôi qua, khi quay trở lại Medical Engineering & Physics Department thì sau một chuyến viễn du, khi về tôi được biết có một lady Á Đông đến tìm tôi, nhưng không gặp và cũng không để lại gì.

Tôi mừng tượng ngay, tôi đoán chừng lần service 6 tháng sau đó, cô bác sĩ đã hỏi thăm để biết, nên ghé lại Dpt thăm hỏi. Tôi có kể lại cho anh chị Hưng biết và anh chị Hưng đã đoán biết người đó là ai ngay lập tức.

Cô ấy và người bạn trai yêu nhau cả mấy năm sau người bạn trai đó, bỏ đi lấy vợ. Cô buồn đến ngất người nên xin đi làm việc ở các đảo xa. Chạnh lòng! Nhưng chẳng có chi, chẳng hiểu tại sao tôi lại kể, vì giữa hai người không thể lấy bài hát *“kiếp.. nào có yêu nhau, thì xin hẹn đến mai sau. Gặp người chẳng, gặp người chẳng, nhắn cho ta. Hoa xanh đã bơ vơ, đêm sâu gối ơ hờ.. đôi mi đã buông xuôi, môi răn đã quên cười..”*

Mấy ông thi sĩ siêu thật, chơi chữ nghĩa mình bây giờ mới thấm. “môi răn” là môi già răn reo, không còn cười nổi nữa, thế đấy! Người ta nói “già dịch” có lẽ là khi già rồi, mới dịch được nghĩa sâu chẳng? Haha!

Thường khi là khi về già, người Úc họ nghỉ hưu, sắm một cái caravan, kéo đằng sau cái xe chạy bằng dầu cặn, đi vòng quanh nước Úc. Hành trình kéo dài 3 tháng là tiêu chuẩn vừa đúng. Gặp cảnh đẹp thiên nhiên thì ghé ở vài ngày. Có nhiều chuyện vui kể về những cuộc hành trình này.

Thí dụ câu chuyện ông bà già nghỉ hưu lái caravan đi chơi, khi đang chạy thì nghe tiếng động lạ ở bánh xe. Ông chồng đang lái, ngưng xe lại, xem xét từng bánh xe một. Trời nóng nực, bà vợ ăn mặc ở trần, loay hoay trong xe caravan kéo ở đằng sau, chỉ mặc có mỗi quần xì líp. Bà thấy chồng đang xem xét bánh xe, bà bèn nhanh chóng xuống lẫn vào bụi bên lề đường.

Ai dè ông chồng già, thấy xe chả bị gì cả, mà do làm đường xá bên Úc. Đường xa dịu vợ không bóng người, thì người lái xe dễ buồn ngủ, vì thế chỗ thì lảng nhựa bóng, bon bon. Khúc thì lảng nhựa hột, để tạo âm thanh khác từng đoạn, cho người lái khỏi ngủ gục. Khi ông lên xe lái thì vẫn định ninh vợ mình còn nằm trong caravan ngủ ở phía sau, xe chuyển bánh, bà vợ từ bụi chạy ra, bỏ cả hai tay, cả hai chân lên trời mà la toáng. Các bác thủ tướng tượng tranh vẽ họa người phụ nữ nhảy dựng hai tay hai chân lên là đúng đấy.

Ông chồng tuổi già lãng tai, chả nghe thấy, cứ thế chạy bon bon. Mãi sau có một chiếc moto bike đi đến thấy bà già bị nạn, đang chỉ về phía xe caravan phía trước, thì hiểu ra, bảo bà ngồi lên phía sau. Xe moto bike thường xuyên có một chỗ ngồi thôi, nếu có chỗ ngồi sau thì lại đặt cao hơn để cũng có tầm nhìn ra phía trước mà không phải nghiêng người, để ngừa việc mất thăng bằng ở tốc độ cao.

Khi tới gần xe caravan, thì chàng lái moto bike mới đưa chân đá mấy cái vào thùng caravan phía sau, ra hiệu dừng lại. Ông già nghĩ là cái thằng mất dạy khốn nạn kia, tao có chèn ép mày đâu, mà muốn qua mặt thì cứ việc qua, sao lại muốn gây chuyện! bèn kéo hết cửa kiếng lên còn khóa lại. Bị ra hiệu ngừng lần thứ hai, ông già điên tiết lên, thò hai ngón tay ra ngoài chửi!

Chàng lái xe moto bike không còn cách gì hơn là chạy vòng ra phía trước đầu xe của ông, lạng qua lạng lại, bà vợ ngồi đằng sau, thốn thẹn với hai vú quả mướp như hai chị em cùng nhà, hằng ngày thì hai đứa đua nhau xem đứa nào với tới thắt lưng quần trước. Hôm này thì đứa nào cũng, tưng tưng lên cùng nhau nhảy dựng, đua xem đứa nào từ thắt lưng quần nhảy lên với tới cái cằm trước.

Bà quay lại đưa tay ra sau ầm ỉ ra hiệu. Ông chồng già, đọc chữ cần kiếng nhưng nhìn xa vẫn thấy mồn một.

Kỳ lạ! hình như là bà vợ mình đang trước với thằng bikie đây, nhưng ô hay, sao lại trần truồng cả ra thế kia??

Trời ạ! Lại còn ngồi ôm với thằng bikie nữa. Càng nhìn, ông càng không tin, nhấn lút ga cho sát thằng bikie khốn nạn, trời đánh thánh đâm kia hơn để nhìn kỹ, làm thằng bikie phát hoảng nhấn ga vọt như bốc lên, ông càng nhìn càng không tin đôi mắt của mình nữa, mất cả tập trung vào con đường lượn phía trước.

Vì nhấn ga quá đà, qua khúc quanh co, khi vừa lúc biết chắc đó là vợ nhà mình thì cả xe lẫn caravan chạy thẳng luôn vào vệ đường, lật chổng gọng! kkkha kkha..

Nói chuyện với các bác như vậy đủ rồi nhé! Tôi hẹn thơ sau không lại bảo tôi múa võ với chữ nghĩa!

Cheers all,

TrantuanngocK28